

efterhaanden at opstille lignende Betingelser for de øvrige offentlige Stiftelsers Gods, der forterer under det, for derved at bidrage til at bringe Fæstegodsset til at gaae over til Selveiendom.

Naar det med Hensyn til de enkelte Tilfælde, som den ærede Taler har udhævet, er yttret, at Kjøbesummen var forholdsvis meget høi, da maa jeg bemærke, at Taxationssummen for den omhandlede Gaard vel kun var 13,000 Rd., men at det i samtlige Indberetninger fra vedkommende Autoriteter var yttret, at en Gaard af den Bessaffenhed i Reglen betales med 16,000 Rd.

Schærning: Den Art Indberetninger, som gaae lige imod de efter Loven udnævnte Taxationsmænds Skjøn, troer jeg, man burde undgaae; thi har man holdt Taxationen for at være for ringe, maa man møde den med en Taxation og ikke med en Erklæring underhaanden. Den ærede Minister har sagt, at, naar denne Sag skulde fremmes, skulde det være i en almindelig Form, som omfattede alle lignende Stiftelser. Jeg veed ikke, at jeg kan give den ærede Minister en bedre Anledning til at faae en Lov frem, som omfatter samtlige lignende Stiftelser, end ved at forelægge dette Forslag; thi igjennem Uendlingsforslag til det vil den ærede Minister kunne faae en Regel frem for samtlige Stiftelser, og vistnok skal hverken jeg, og jeg er overbevist om, heller ikke de, der i denne Art Sager stemme med mig, lægge Ministeren mindste Hindring i veien i saa Henseende. Det maa den ærede Minister imidlertid vel lægge Mærke til, at vi ere vante til at høre, at man, naar vi bringe et Forslag frem, som omfatter samtlige Tilfælde, svarer os, som man svarede dengang i 1852: gjør det ikke, det skaber Forlegenhed; thi der er ingen Gensartethed mellem disse forskellige Stiftelser; lad os beholde sin Gaard derover, og vi skulle da, sluttende os saa nær til denne Lov som muligt, bringe denne Sag til Afgjørelse. Naar vi saa ville bringe en enkelt Sag til Afgjørelse, fordi der foreligger et Tilfælde som dette, som jeg holder mig overbevist om, skal være slaaende for enhver Mand ved nærmere Undersøgelse, saa træder

atter det ærede Ministerium — thi jeg antager, at Ministeren taler her paa sine Collegeres Vegne, siden han har talt om, at han ikke kunde forelægge denne Lov til Hs. Majestæts Sanction — tilbage og siger: paa den enkelte Sags Afgjørelse kunne vi ikke gaae ind. Dette er en Dandsen paa Linie, som ikke er regeringsmæssig. Vil den ærede Minister ligesom frem staae hele Sagen imod, saa vide vi, at han vil gjøre den heel Modstand og saa er det ikke, fordi det er en enkelt Sag, der kommer frem; vil derimod den ærede Minister bringe den hele Sag til en Afgjørelse, saa er dette en god Leilighed til at faae det sat igjennem.

Den ærede Minister har sagt: vi have ikke fulgt til en Taxationspriis af 13,000 Rd. eller hvad der kunde nærme sig dertil; thi vi have taget Hensyn til Erklæringer fra andre Mænd, som sagde, at lignende Gaarde ere blevne solgte til 16,000 Rd. Men er det lignende Gaarde som her, hvor der sidder en Fæster, der har en Fæsteret, der gaaer en 10 à 12 Aar frem i Tiden? Og, naar der rundt omkring denne ligger Gods, som er blevet solgt til en langt ringere Priis, er det saa ikke derfra, Ministeren skulde søge et Sammenligningspunkt, er det andet end et retfærdigt Sammenligningspunkt, og burde ikke netop Erklæringer af den Art bortvises for deres store og skrigende Uretfærdigheds Skyld? Men i alt Fald, den ærede Minister har sagt, at der er begyndt paa Salg, og at der er givet almindelige Regler for de særlige Stiftelser; men naar dette er Tilfældet, hvad kan saa den ærede Minister have imod at faae en Lov frem, som omfatter de Regler, her ere givne, og naar Ministeren siger, at han har givet saadanne Regler og en Betænkningstid af 3 Maaneder, er det saa dog ikke det Samme, som om der aldeles Intet var gjort? En Betænkningstid af 3 Maaneder i en Betænkningssag af den Art, hvorover Ministeriet har betænkt sig i 4 Aar, siden 1852, det er ubilligt og vil egentlig kun stige, at dermed skulle vi møde Rigsdagen, saa kan den da see, at vi have gjort Noget. Naar denne Sag, som jeg haaber, kommer til 2den Behandling, ville vi jo kunne faae forelagt fra Ministeriet disse